

03-09-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Γ'

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας
Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου,
συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου. .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος $\frac{\text{Γ}}{\text{q}}$ Πα

$\frac{\text{X}}{\text{q}}$ $\frac{\text{π}}{\text{q}}$ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\text{q}}$

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

$\frac{\text{π}}{\text{q}}$ τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

$\frac{\text{π}}{\text{q}}$ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

$\frac{\Delta}{\text{q}}$ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος $\frac{\Delta}{\text{q}}$ εν ο

$\frac{\text{π}}{\text{q}}$ νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος
Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς ποιμένης σου θεόφρον, στερρός
προστάτης γενόμενος, ὑπὲρ αὐτῆς ἐτοίμως τὸ
σὸν αἷμα ἐξέχεας, καὶ ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν
μὴ πτοηθεῖς, ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀγάλλῃ, τῷ θρόνῳ
τῆς τρισηλίου Θεότητος παριστάμενος. Δόξα τῷ
ἐνισχύσαντί σε Χριστῷ· δόξα τῇ εὐψυχίᾳ σου,
δόξα τῇ μαρτυρικῇ σου Ἀνθιμὲ καρτερότητι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πά

$\frac{7}{9}$ $\frac{\pi}{9}$ $\frac{\alpha}{9}$ **Τ**ῆς ποιμένης σου θεόφρον στερρός προ
στάτης γενομένος $\frac{\Delta}{9}$ ὑπὲρ αὐτῆς ἐτοι
μως τὸ σὸν αἷμα ἐξέχεας $\frac{\pi}{9}$ καὶ ἀ
πειλὰς τῶν δυσμενῶν μὴ πτοηθεῖς $\frac{\Delta}{9}$ ἐν οὐ
ρανοῖς νυν ἀγάλλῃ τῷ θρόνῳ τῆς τρισηλίου

ου Θε ο τη τος πα ρι στα α με ε νος δο ο
ξα τω ε νι σχυ σαν τι σε Χρι στω δο ο ξα
τη ευ ψυ χι α σου δο ξα τη μαρ τυ ρι κη
σου Αν θι με καρ τε ρο ο τη η τι

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου
τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτὸν τοὺς πόνους
ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ τῇ
οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν· Θεόκτιστε,
πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ
κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τεκοῦσα

ἔλεγε δακρύουσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται,
δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου
φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ
πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

ᾠχος λ᾿ αἰ — Γᾶ

Τον Α μνον και ποι με να και Σω τη ρα
του κο σμου εν τω σταυρω θε ω ρου σα η
τε κου σα ε λε γε δα ακρυ ου ου σα ο
μεν κο ο σμος α γα λε ται δε χο με νος
την λυ τρω σιν τα δε σπαγ χνα μου φλε γον
ται ο ρω σης σου τη ην Σταυ ρω ω σιν ην
υ περ παν των υ πο με ε νεις ο Υι ος
και θε ο ος μου ου ου

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν. Σταυρώσιμα

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἤψατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα, Κύριε δόξα σοι.

σταυρος επαγη επι γης και η ψατο
των ουρανων ουχ ως του ξυ λου φθα σαντος
το υ ψος αλ λα σου του εν αυ τω πλη ρουν
τος τα συμ παν τα Κυ ρι ε δο ο ζα α σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ὑψώθης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσης τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὴν ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν. Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Εν κυ πα ρι σ σω και πευ κη η και κε ε

εδρω ^π_q υ ψωθης ο α μνος του Θε ου ^κ_q ι
 να σω ω ω σης τους εν πι στει προ σκυ νου ουν
 τας ^π_q την ε κου σι ον σου σταυ ρω ω σιν ^κ_q Χρι
 στε ο Θε ος δο ο ζα σοι ^γ_η

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν
 τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβαλοῦμεν,
 τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε
 ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

^γ_η **Ρ**α βδον δυ να με ως κε κτη με νοι ^κ_q [♀] τον
 σταυ ρο ον του Υι ου σου Θε ο το ο κε ^π_q εν
 αυ τω κα τα βαλ λο μεν των εχ θρων τα α φρυ
 αγ μα τα ^γ_η οι πο θω σε α παυ στως με γα

λυ υ νο ον τες

Μετά τήν β' Σπυχολογίαν
Καθίσματα ἕτερα

Ὁ ραπισθεῖς ὑπέρ γένους ἀνθρώπων, καὶ
μὴ ὀργισθεῖς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν
ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ρα π ισ θεις υ περ γε νου ους αν θρω ω
ω πων και μη ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον
εκ φθο ρας την ζω ην η μων Κυ ρι ε και σω
ω σον η μας

Τὴν ὥραιότητα

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ
ἐκούσιον, τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων
στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι. Πῶς ὁ
ἀθεώρητος, ἐν σαρκὶ ἐμαστίζετο; θέλων
ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον· διὸ

ὥς ζωοδότη βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀπειρόγαμος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου,
Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ
ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι
ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ
ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου,
δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν
συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα ἕτερα

Τὴν ὡραιότητα

Σταυρὸν ὑπέμεινας, ἀτίμως Δέσποτα, ὁ
ὑπερέκεινα, πάσης τῆς κτίσεως, ὅπως τιμήσης
με τὸν πρίν, δεινῶς ἀτιμασθέντα, λόγχῃ τὴν
πλευράν σου δέ, ἐκεντήθης μακρόθυμε, θέλων
ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς με τὸ πλάσμα σου.
Ὑμνῶ σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν
ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Στιχ. **Θ**αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Μαρτυρικὸν ὅμοιον

Θωρακισάμενοι, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι, ὅπλα τῆς Πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γάρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τῶν τυράννων πρίν, ἀπειλὰς τε καὶ μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον*

Ἀναρτηθέντα σε, ὡς ἐθεάσατο, ἐν ξύλῳ Δέσποτα, ἡ ἀπειρόγαμος, καὶ Παναμώμητος ἀγνή, Παρθένος τε καὶ Μήτηρ σου. Οἶμοι! ἀνεβόα σοι· ὦ Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς σε ἀνομώτατος, δῆμος ξύλῳ κατέκρινε, τὸν πάντων ποιητὴν καὶ Δεσπότην! Ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
ᾠδὴ α΄. Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμὼν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πολυώδυνα πάθη ἔπαυσας Λόγε, τοῖς πάθεσι τῆς τιμίας σαρκός σου, καὶ βροτοὺς ἔσωσας, οὓς ἐτραυμάτισε, πάλαι ὁ ἀντίπαλος, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντας, τὴν ἀπερινόητον οἰκονομίαν σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ δεσμεύσας ἀπάτη ἐν Παραδείσῳ, τὸν ἄνθρωπον ἐντολῆς παραβάσει, σοῖς δεσμοῖς δέδεται ἀλύτοις Κύριε, οἷς περ σωματούμενος, ἐθελουσίως ἐδέθης, λύων τὸ παράπτωμα ἡμῶν φιλάνθρωπε. *Σταυροθεοτοκίον*

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω ὠφθης Ταγμάτων, τεκοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς Θεὸν Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἄχραντε πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, καὶ τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐπαναβιβάσαντα δι' ἀγαθότητα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ὠδὴ α'.

Ἦχος δ'.

Τριστάτας κραταιούς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνθήσας ἱερῶς, ὥσπερ κρίνον λειμῶνι, τῶν Μαρτύρων τὰς ψυχάς, ἀπάντων εὐσεβῶν, εὐωδία τῶν ἁθλῶν σου, Ἀνθιμε εὐωδιάζεις, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολύαθλε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νευρώσας τὴν ψυχὴν, ἐπιμόνοις μελέταις, ἐξενεύρισας ἐχθρόν, ἀνδρείαις συμπλοκαῖς, καὶ ἀνίσχυρον ἔδειξας· ὅθεν πᾶσα Ἐκκλησία, ἐπιγνοῦσά σε Μάρτυρα, ἀπερίτρεπτον Μάκαρ γεραίρει σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαμβεῖται κατιδὼν, πρὸ βημάτων ἀνδρείως, παρεστῶτά σε Σοφέ, ἀλάστωρ δυσμενῆς, καὶ θωπείαις ἐκλύειν σου, οἶεται τὴν καρτερίαν· ἀλλ' ἡττήθη καὶ πέπτωκεν, ἀπονοίας αὐτοῦ τὰ φρυάγματα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος ἐκ σοῦ, ἀνατείλας ὥς οἶδε, τοὺς χοροὺς τῶν Ἀθλητῶν, ἐλάμπρυνεν Ἀγνή, τὰ αὐτοῦ εἰκονίζοντας, πάθη πάντα ζωηφόρα, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον, δικαιοῦντα ἡμᾶς ἁμαρτήσαντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἀπαθείας τῷ πόθῳ νυττόμενος, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Πάτερ κατεμάραντας, Θεόκτιστε σοφέ, θεόθεν βοηθούμενος, καὶ νῦν ἡμᾶς φωτὸς τοῦ νοητοῦ, πλησθῆναι καθικέτευσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκειωθεὶς σοι ὁ μέγας Εὐθύμιος, τῇ θείᾳ Πάτερ στοργῇ, καὶ συνδιαιτώμενος, Θεόκτιστε στερρῶς, τὴν τρίβον τῆς ἀσκήσεως, διήνυσεν ἐμπράκτως ἀληθῶς, καὶ σοὶ συνεκραύγαζε· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα...

Ὑπωπιάσας τὸ σῶμα πανόλβιε, καὶ πάθη τὰ τῆς σαρκός, Πάτερ δουλωσάμενος, Θεόκτιστε τρανῶς, ἐδέξω τὴν λαμπρότητα, τῆς χάριτος, καὶ ταύτῃ λαμπρυνθεὶς, ἐνθέως ἀνεκραύγαζες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Σὲ σωτηρίας ἐλπίδα κτησάμενοι,
Παρθενομῆτορ ἀγνή, Λόγον ὡς κυήσασαν,
θεόφρονες σοφοί, ἀσκήσει ἐνδιέπρεψαν,
Εὐθύμιος ὁ πᾶσι ποθητός, ὁ θεῖός τε
Θεόκτιστος, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Κανὼν Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ γ'

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, παντοκράτορ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐν τῇ φύσει Θεότητος ἀπαθὴς, παθητὸν γενόμενον, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα, ξύλῳ ἐθανάτωσεν, Ἑβραίων δῆμος, ἡμᾶς ἀθανατοῦντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ ὑδάτων κρεμάσας Λόγε τὴν γῆν, ἐν ξύλῳ θελήματι, ἐκρεμάσθης, ἀνάγων με εἰς τὰ ἐπουράνια, πρὸς τῆς κακίας τὰ βάραθρα πεσόντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀναρτηθέντα ὁρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, Χριστὸν ἀπειρόγαμε, ὀδυρομένη ἔλεγες· Ἐδυσ δόξης Ἥλιε, ἐξ ὀφθαλμῶν μου, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὅπι στείρα ἔτεκεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐαυτὸν παρέδωκας, ὥς ὁ Χριστὸς τοῖς
ζητοῦσι, καὶ πρὸς σφαγὴν ἠνέχθης, ὥσπερ
ἐπίσημος κριός, καθαγιάζων Ἀνθιμε, τῷ αἵματι,
πάντας τοὺς τιμῶντάς σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσας τῇ θείᾳ χάριτι, πᾶσαν δαιμόνων
ἀπάτην, ἥχθης δεσμώτης Μάρτυς, τὸν δεδεμένον
διὰ σέ, ἐξεικονίζων Ἀνθιμε, καὶ θανάτῳ,
λύσαντα τὸν θάνατον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρηστήρια ὄργανα, βασανιστήρια πάντα,
πρὸ ὀφθαλμῶν σου βλέψας, οὐκ ἐσαλεύθης τῷ
νοῒ ἀλλὰ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς βάσανα,
Ἀνθιμε πολυάθλε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Πάναγνε, τὸν ὑπὲρ πάντας
ῥαῖον, τοὺς γηγενεῖς τεκοῦσα, Υἱὸν καὶ Λόγον
τοῦ Πατρός· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες,
ποθήσαντες, δόξῃ ἐλαμπρύνθησαν.

χο ον των σοι Κυ ρι ε σου ει το φως των
ε σκο ο τι σμε νων και υ μνει σε το πνευ μα
μου ου ου ου

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου σοφέ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἀβελ θεόφρον· σαφῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον· ὅθεν Ἀνθιμε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῶν αἱρέσεων θῆρας, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Πατέρων ἑξαρχος, ἀνηγορεύθης, καὶ τῷ κόσμῳ γέγονας, περιφανέστατος λαμπτήρ, Ὅσιε Πάτερ Θεόκτιστε· ὅθεν ἀπαύστως, τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Επὶ ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῶα γοερῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· Οἶμοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ῥδὴ στί, τοῦ Μηναίου
 ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ
 μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
 προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ φθορᾶς ὁ
 Θεὸς με ἀνάγαγε.

ᾠχος λδ' Νη — Γα

Τὴν δε ε ε η η σιν εκ χε ω προς
 Κυ ριον και αυ τω α παγ γε λω ω μου τας
 θλι ψεις ο τι κα κων η ψυ χη μου ε
 πλη σθη και η ζω η μου τω Α δη προ σηγ
 γι σε και δε ο μαι ως Ι ω νας Εκ φθο ρας
 ο Θε ος με α να γα γε ε ε

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς

Ἐν ἱερεῦσιν εὐσεβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμένης θεόφρον· διὸ σε καὶ γεραίρουσα, μυστικῶς ἐκβοᾷ σοι· Ἐκ τῶν κινδύνων ῥῦσαί με αἰεὶ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατὴρ ἡμῶν Ἀνθιμε.

Ὁ Οἶκος

Ἐνθεὶς μοι γνῶσιν θεϊκὴν, τὸν ζόφον τῆς ἀγνοίας, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ἀπέλασον εὐχαῖς σου, ὅπως ὑμνήσω σου πιστῶς τὴν ἁγίαν μνήμην, ἐν ἣ Ἀγγέλων χοροί, μετὰ Μαρτύρων σήμερον εὐφραίνονται ἐνθέως· καὶ ἄνθρωποι, ὕμνοις ἐγκωμίων τὴν σὴν κάραν, ὥσπερ ἄνθη συμπλέξαντες, στέφουσιν ἀξίως, αἰτοῦντες παρὰ σοῦ λαβεῖν, τῶν πταισμάτων ἀποχὴν, καὶ τῶν κακῶν τοῦ βίου λύσιν, καὶ ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ῥυσθῆναι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατὴρ ἡμῶν Ἀνθιμε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Τμηθεὶς κεφαλὴν Μάρτυς Ἀνθιμε ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἀνθεῖς εἰς Θεοῦ δόξαν τρίχας.
Ἀνθιμον ἐν τριτάτῃ ἀπέκτεινε ξίφος ὀξύ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου
Εὐθυμίου.

Στίχοι.

Εἰδὼς σὸν εἶναι τὸν Θεὸν Κτίστην, Πάτερ,
Αὐτὸν πρὸ πάντων ἐξελέξω κτισμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζήνων, ἐν λέβητι
μολύβδου κοχλάζονος βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι.

Ζήνων ὁ θεῖος τοῦ Θεοῦ πόθῳ ζέων,
Χαίρων ὑπῆλθε τοῦ μολύβδου τὸ ζέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα,
θηριομαχήσασα καὶ μηδὲν βλαβεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὁφθεῖσα Βασίλισσα φρικτὴ θηρίοις,
Φρικτῷ παρέστη παμβασιλέως θρόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀριστίων,
Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὡς εἰς ἄριστον τὴν πυρὰν σπεύδων τρέχεις,
Χριστοῦ ἄριστε Μαρτύρων Ἀριστίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χαρίτων, ἐν
ἀσβέστου βόθρῳ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι.

Εἰσδὺς Χαρίτων εἰς τὸν ἀσβέστου βόθρον,
Ἄσβεστον εὔρε φῶς ἀκηράτου τόπου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρχοντίων λιμῷ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Πολύδωρος ὁ ἐν τῇ νέᾳ
Ἐφέσῳ μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1794, ἀγχόνη
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε,
δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους
ιδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ᾿ Νη Γα

Ἀι νου ου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυ νου μεν τον Κυ ριον
 Ε πτα πλα σι ως κα μι νον των Χαλ
 δαι αι ων ο τυ ραν νος τοις θε ο σε βε
 σιν εμ μα νως ε ξε καυ σε δυ να μει δε κρειτ το
 νι πε ρι σω θεν τας του ου τους ι δων τω
 Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη α νε βο α
 οι Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις α νυ μνει
 τε λα ος υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας
 τους αι ω να α α ας

Τιμιωτέρα. Ἦχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

Ἦχος λ̣α̣ Νη —² Γα

Με γὰ λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα
μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι μου
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
μεγαλυ νο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α

πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε

αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυ νο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε

νοις αυτον

Γ

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκο ρ πι σεν υ πε ρ η

φανους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

γον τε κουσαν την οντως Θεο το κον σε

μεγαλνομεν

καὶ ὑψώσεταί πεινούς πεινῶντας ἐνε

Musical notation for the phrase "πλησεν α γα θων και πλου τουν τας ε ζα". The notation consists of a series of horizontal lines with various symbols above and below them, including a red vertical line and a red symbol resembling a delta or a stylized 'q'.

 πεστείλε κενους

Ἡ τὴν τιμὴν τῶν Χερουβὶμ

καὶ ἐνδοξοτέραν αὐ συγκριτῶς τῶν Σε

 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κουσαν την οντως Θεο το κον σε

μεγαλυνομεν
 Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του μνησθη ναι ε λε ους κα θως ε
 λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω
 Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε
 ως αι ω νος
 Την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε εραν α συγ κρι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 μεγαλυνομεν

Εἶτα ψάλλεται.

Ὡδὴ θ' . ᾠχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμός

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς
ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
γένονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
μεγαλύνουσιν

ᾠχος λ᾽ ᾱ — Γα

Ἐ ξ ε σ τ η ε π ι τ ο υ τ ω ο ο υ ρ α ν ο ς

κ α ι τ η ς γ η ς κ α τ ε π λ α γ η τ α π ε ρ α τ α ο τ ι

Θ ε ο ς ὠ φ θ η τ ο ι ς ἀ ν θ ρ ῳ π ο ι ς σ ω μ α τ ι κ ῶ ς

κ α ι ἡ γ α σ τ η ρ σ ο υ γ ε γ ο ν ε ν ε υ ρ υ χ ω

ρ ο τ ε ε ρ α τ ω ν ο υ ρ α ν ω ν δι ο σε

Θ ε ο τ ο κ ε Ἀ γ γ ε ε λ ω ν κ α ι ἀ ν θ ρ ῳ π ω ν

τ α ξ ι α ρ χ ι α ι μ ε γ α λ υ ν ο υ σ ι ν

Ἦχος λ̣α̣ ρ̣ι̣

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα
 κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε
 ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συ γκρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
 ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε με γα λυ νο μεε ε εν

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἱερομάρτυρος.

Ἦχος β'. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Χορείαν ἄγε σήμερον ἐτησίαν, Νικομηδέων
πᾶσα χαίρουσα πόλις, τοῦ καλοῦ Ποιμένος σου,
καὶ σκίρτησον, τὸν πολιοῦχον ἔχουσα,
διατηροῦντά σε βλάβης, τῶν δυσμενῶν
ἀνωτέραν

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς θεοφόρε, σὺν
Εὐθυμίῳ πάνσοφε, τῷ μεγάλῳ φωστῆρι,
Θεόκτιστε διαπρέψας, ἐν εὐχαῖς καὶ νηστείαις,
καὶ πλείστοις κατορθώμασι, πρακτικῆς θεωρίας,
μεθ' οὗ καὶ νῦν, παρεστῶς τριάδι τῇ ἀπροσίτῳ,
ὕπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν τιμώντων σε μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τετυρωμένον πάναγνε, καὶ πιότατον ὄρος,
Δαυΐδ Θεογεννήτρια, μελωδῶν σε ἐκάλει, ὁ σὸς
προπάτωρ Παρθένε· Σολομὼν δὲ ὁ θεῖος, κλίνην
σαφῶς τοῖς Ἀσμασιν, Ἡσαΐας δὲ ῥάβδον, καὶ
Ἰακώβ, κλίμακα σὲ εἶδε· καὶ πύλην ἄλλος, ἐξ ἧς
Θεὸς τὸ φύραμα, νεουργεῖ τῶν ἀνθρώπων.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες

καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

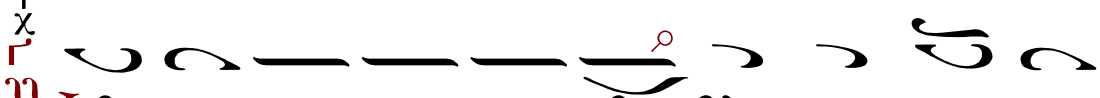
Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν Σταυρώσιμα.

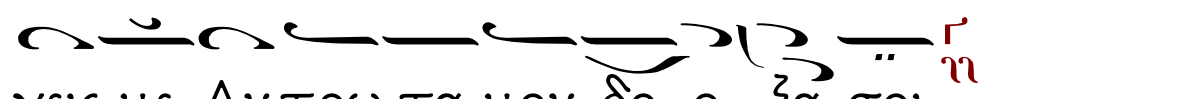
Ἦχος γ'

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὼν
χαλεπόν, ἀλλ' οὐ παρείδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν
δί' ἐμέ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι, καὶ σῶζεις με,
εἰς δόξαν εἰσάγεις με· Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

Φθο νω τρυ φης εκ βε βλη μαι πτω μα

 πε σω ων χα λε πον **α**λλ ου πα ρει δες Δε σπο

 τα Α να λα βω ων δι ε με το κα τε με **α** σταυ

 ρου ου σαι και σω ζεις με εις δο ξαν ει σα

 γεις με Λυ τρω τα μου δο ο ξα σοι

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας
ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλὴκ ἐτροποῦτο, σὺ
δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἀπλώσας, ἐν τῷ
Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας, τῆς
δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν
ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου. Διὰ
τοῦτο, Λόγε, προσκυνῶ τὸν Σταυρόν σου τὸν
τίμιον.

π^q **Γ**ταυρο φα νως Μω υ ση ης εν τω ο ρει
κ^q χει ρας ε κτει νας εις υ υ ψος τον Α μα
λη ηκ ε τρω που ου το **π**^q συ δε Σω τηρ τας πα
λα α μας α πλω σας εν τω σταυ ρω τω ω τι
μι ω **κ**^q ε νηγ κα λι σω με σω σας της δου λει ας
του εχ θρου **π**^q και ε δω κας μοι ση μει ω σιν ζω
ης α πο το ο ξου φυ γειν των ε ναν τι ω ω ν

μου ^πδι α του το Λο γε προ σκυ νω τον σταυ
 ρο ον σου τον τι ι μι ι ον ^γη

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ως φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ
 θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν
 ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, Χριστὸν
 ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

^πΩς φω στη ρες εν κο σμω λαμ πε τε και
 με τα θ̣α να τον α̣ γι οι Μαρ τυ ρες ^κτον α
 γω να τον κα̣ λον α̣ γω νι σα με ε νοι ^πδι ο ο
 ε̣ χον τες παρ ρη̣ σι αν̣ ^κΧρι στον̣ ι κε τευ
 σα τε̣ ε̣ λε η̣ θ̣η̣ ναι τας̣ ψυ̣ χα̣ ας̣ η̣

η μων

Δόξα... ἐκ τοῦ μηναίου

Ἦχος ᾠ Πα

Δο ο ζα Πατρι ι ι ι και Υι υι υι

ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα

α α α τι

Τη Νι κο μη δε ων με γα λο πο ο

ο λει πα σα πο λις και χω ω ω ρα συ νε

ορ τα α ζει ει ση η η με ε ε ε ρον

ε πι τη μνη η η η μη του σε βα σμι ι ου

α α αυ τη η ης πο λι ου ου ου ου χου

και γαρ τα πε ρα α τα α τη ης γης κρο τει

+ ε πε ευ φραι αι νο ο ο με ε ε ε να

τη νυν πα νη γυ υ υ υ ρει του Ι ε ε ρο

ο μα α αρ τυ υ υ υ ρος του τω και η

μεις τοις α σμα σιν ως αν θε ε σι ι στε φα

νου ους πλε ε ε ζα α α αν τες εκ βο η

η η σω ω ω μεν χαι ροις ο ποι μην ο

κα α λος ο την ψυ χην θει ει εις υ υ περ

των προ βα α α α των η θυ σι α και

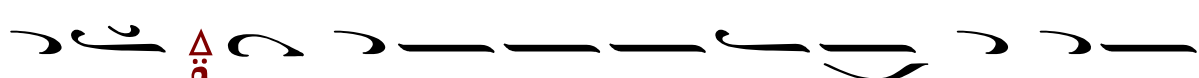
θυ υ υ της ο Ι ε ρευς και ι ε ε ρει ει

ει ει ει ον σου ου δε ε ο ο ο με ε ε

ε θα συν τοις συ υ υν α α α α θλοι οι

 οι οι οϊς σου Χριστον Αν θι με ι ι ι κε τε

 ευ ε την ποι οϊμνην σου ου τα α αυ την των

 βαρ βα ρων λυ υ κων λυ υ τρω ω θη η η

 η ναι και της ου ρα νι ου μαν δρας α ξι

 ω θη η η η ναι αι

Θεοτοκίον. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν

 και νυν και α ει ει και εις τους αι ω

 νας των αι ω νων α μην

Εν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας
 πανάμωμε, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ
 δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε,
 μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν
 ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ
 τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα,
 πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος
Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς ποιμένης σου θεόφρον, στερρὸς προστάτης
γενόμενος, ὑπὲρ αὐτῆς ἐτοίμως τὸ σὸν αἷμα
ἐξέχεας, καὶ ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν μὴ
πτοηθεῖς, ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀγάλλῃ, τῷ θρόνῳ τῆς
τρισηλίου Θεότητος παριστάμενος. Δόξα τῷ
ἐνισχύσαντί σε Χριστῷ· δόξα τῇ εὐψυχίᾳ σου,
δόξα τῇ μαρτυρικῇ σου Ἀνθιμὲ καρτερότητι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος Γ' Πα

Τῆς ποιμένης σου θεόφρον στερρὸς προ
στάτης γενομένος ὑπὲρ αὐτῆς ἐτοι
μως τὸ σὸν αἷμα ἐξέχεας καὶ ἀ
πειλὰς τῶν δυσμενῶν μὴ πτοηθεῖς ἐν οὐ
ρανοῖς νυν ἀγάλλῃ τῷ θρόνῳ τῆς τρισηλίου

ου Θε ο τη τος πα ριστα α με ε νος δο ο
 ζα τω ε νισχυ σαν τι σε Χρι στω δο ο ζα
 τη ευ ψυ χι α σου δο ζα τη μαρ τυ ρι κη
 σου Αν θι με καρ τε ρο ο τη η τι

Δόξα... Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου
 τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους
 στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους
 ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ τῇ
 οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν· Θεόκτιστε,
 πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Καὶ νῦν ...

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν
 Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα·
 διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες,
 εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ̣ α̣ Γ̣

Ὁ καρποὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραν

τὴν τῶν Προφητῶν ὑπαρχεῖ καὶ τοῦ νομοῦ

τοῦ πληρώματος δι' ὅσον Θεὸς τὸ κοινόν

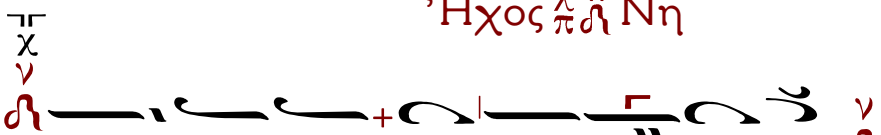
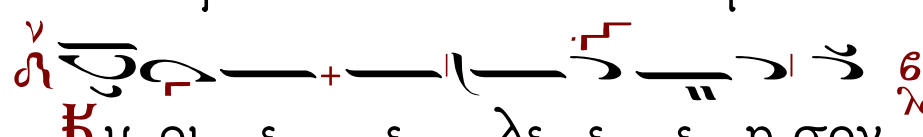
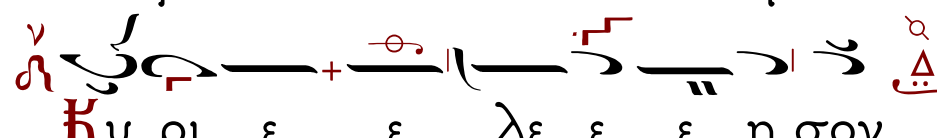
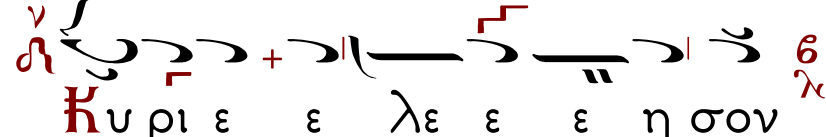
ἐν ἐπιγνώσει δοξαζόντες εὐσε

βώσμε γὰρ λυνομεν ἐν

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

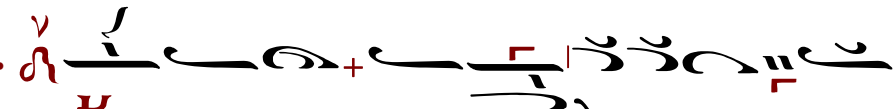
ᾠχος λ᾽ αἰ Νῆ

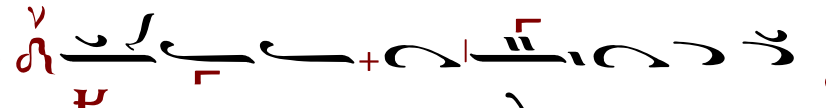
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

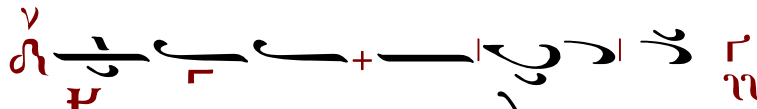
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

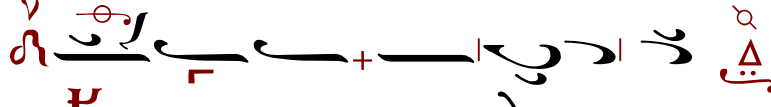
ΣΔ

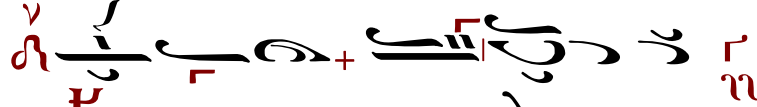
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

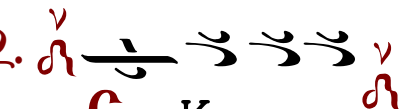
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

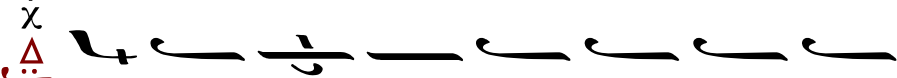
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

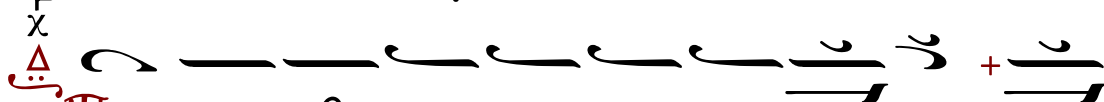
Ἦχος Δι

Α μη ην

Σπχ. α'
Α γα θον το ε ξο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψα λλειν τω ο

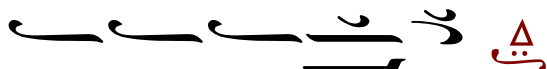

νο μα τι σου Υ ψιστε

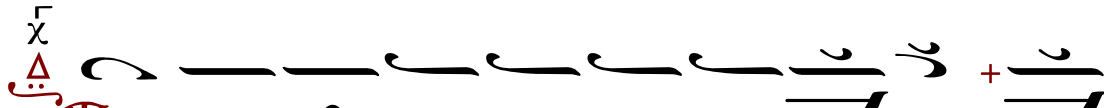

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β'
Τ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. γ' ^χΔ

Ο τι ευφρανας με Κυριε

εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

γοις των χειρων σου αγαλλιασονται

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' ^χΔ

Ο τι ευθυς Κυριος ο Θε

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' ^χΔ

Ο τι ευθυς Κυριος ο Θε

ος ημων και ουκ εστιν αδικια

εν αυτω

Ταις πρεσβειαις της Θεο

τοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

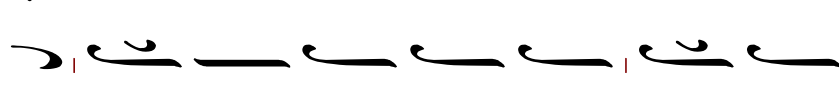
Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

Ἄ μὴ ἤν

Σπχ. α'

Ο Κύριος εβασίλευ

σεν εὐπρεπείαν ἐνεδύσατο

ἐνεδύσατο Κύριος δυνάμιν καὶ

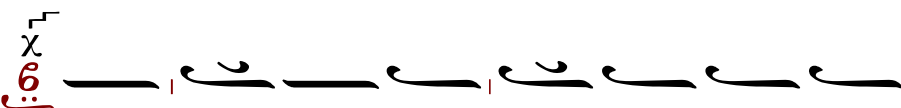
περιέζωσατο

Πρεσβείαις τῶν ἀγγέλων σου σῶσον ἡ

μᾶς Κύριε

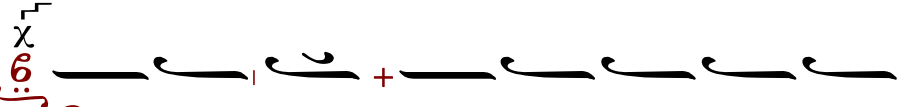
Σπχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

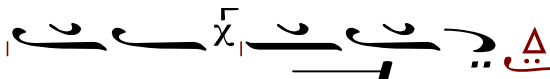

ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

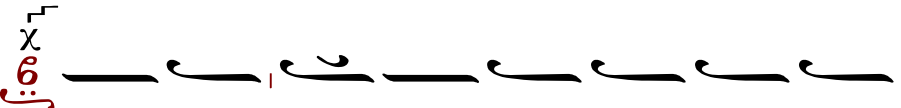
Σπχ. γ' **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆσαν σφοδρά τῶ οἱ κῶ σου πρεπεί
ἀ γι ἀ σμα Κυ ρι εἰς μα κρο τη
τα ἡμερῶν

Πρεσβείαις τῶν ἀ γιῶν σου σωσον ἡ
μας Κυ ρι ε

Ἄο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι
ω Πνευ μα τι

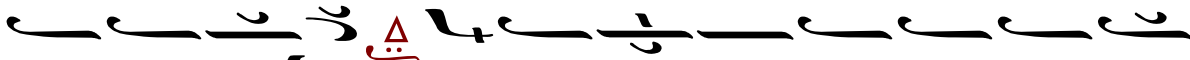
Ἐαινυν και ἀ ει καίεις τοὺς αἰ ῶ νας
τῶν αἰ αἰ ῶ νων Ἀ μην

Ὁ μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου ἀ θά νατος υ πα α α αρχῶν

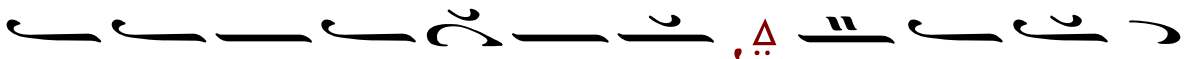
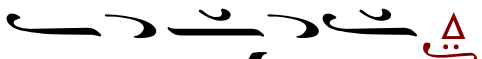
και κα τα δε ξα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

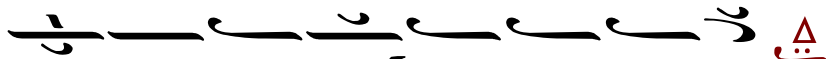
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

 τω Σω τη ρι η μων

 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

 εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

 αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οἱς θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οἱς θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος $\frac{\Gamma}{\eta}$ Πα

$\frac{\Gamma}{\pi}$
Της ποιμνης σου θεοφρονστερρος προ
στατης γενομενος $\frac{\Delta}{\eta}$ υπερ αυτης ετοι
μως τοσον αιμα εζει $\frac{\Gamma}{\eta}$ χεεας $\frac{\pi}{\eta}$ και α
πειλας των δυσμενων μη πτοηθεις $\frac{\Delta}{\eta}$ εν ου
ρα νοις νυν αγαλλητω θρονω της τρισηλι
ου Θεοτητος παριστααμεενος $\frac{\pi}{\eta}$ δοο
ξατω ενισχυσαντι σε Χριστω $\frac{\Delta}{\eta}$ δοοξα
τη ευψυχια σου $\frac{\Delta}{\eta}$ δοξα τη μαρτυρικη
σου Ανθιμε καρτεροστηητι $\frac{\pi}{\eta}$

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

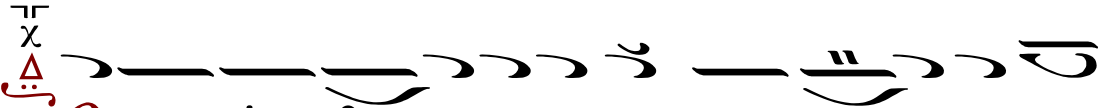
Ἦχος πλ. δ΄

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου
τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους
ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ
οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν· Θεόκτιστε,
πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

^π_χ **Ο** υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
^Δ ως τη ε πω νυ υμωω σου και νη πο λι τει
^Δ α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
^Δ Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
^Δ τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
^Δ γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
^Δ μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
^Δ ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
^Δ ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΗΓ' ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **9:12-15; 10:1-7**

Ἀδελφοί, ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ (διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης, δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπλότῃ τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας), καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. Χάρις τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῇ αὐτοῦ δωρεᾷ. Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν

δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν
θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι τολμῆσαι
ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ
σάρκα περιπατοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ
περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα·
(τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά,
ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν
ὀχυρωμάτων)· λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν
ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ
Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν
ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν ἐτοιμῷ ἔχοντες
ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ
ὑμῶν ἡ ὑπακοή. Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; εἴ
τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο
λογιζέσθω πάλιν ἅφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς
Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ') Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἰσχυος λ᾽ ἔκ Πά

$$\overset{\chi}{\pi} \text{Κυριε} + \frac{\text{ε}}{\lambda \epsilon} \text{ησον} \pi$$

Κυριε εελεησον

π $\overline{\text{K}}_{\text{U}} \rho_{\text{I}} \varepsilon + \text{---} \frac{\text{---}}{\varepsilon} \overline{\text{K}}_{\text{I}} \lambda \varepsilon \eta \sigma \nu$ π

π
 α

$\mu\eta\eta\eta\eta\eta\nu$

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

 Ἑτερον.

$\pi_0 \text{CoiKu} \rho_1 \varepsilon \pi_0 \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \pi_0$

π α $\bar{\alpha}$ α $\mu\eta\nu$ π α

Ἦχος Γ'τος

ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ Α Α Α Α

ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

Α Α ΜΗΝ

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π₉
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η προς ^χ₉ και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἰσχυος ὁ Παῖς

^λ
^π
^q

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι ^π
^q
 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α

Σπίχος. π_q ϵ πι στευ σα δι ο ε λα α
λη σα Δ π_q ε γω δε ε ταπεινω θην σφοδρα

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπῆχος. ^π_q Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ_q πε ρι πα αν των ων αν τα πε δω κε

^π_q μει

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπῆχος. ^π_q Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος +

του λα ου αυτου ^π_q

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπῆχος. ^π_q ^Ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π_q ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

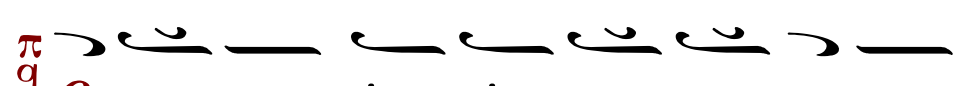
σκη ης σου ^π_q δι ερ ρη ζας τους δε σμούς μου ^π_q

^π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

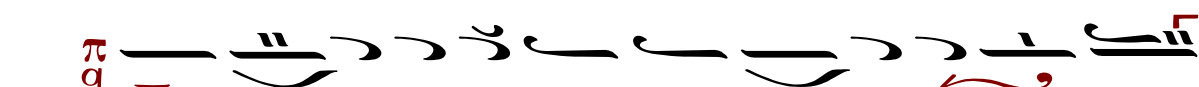
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

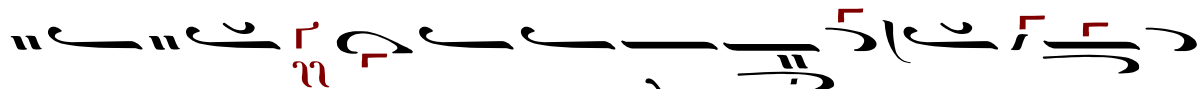
 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

Στίχος.
 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπῆχος. π_q Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π_q και ο Θε ος η μων ε λε

ει π_q

π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π_q

Σπῆχος. π_q Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

π_q ρι ου εν χω ρα ζωων των π_q

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

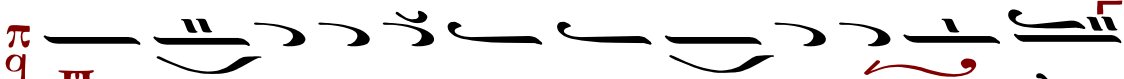
 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

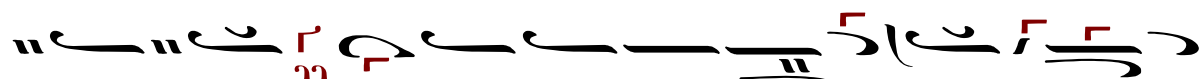
 α α α

Σπύχος.
 σοι θυ σω θυ σι ι ι αν αι νε

 σε ως και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα

 λε σο μαι

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μαί ^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Σπύχος. ^π₉ ^Γας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
 πο δω σω ^π₉ ε ναν τι ον παντος του λα ου
 αυ του ^π₉ εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου ^π₉ εν
 με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαί ^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι
Ἄ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι̇

     +
Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

     +   +
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

     (Δίς)

ως του αι ω νος

        +
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

      +
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

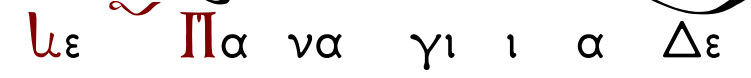
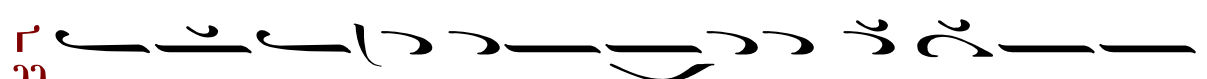
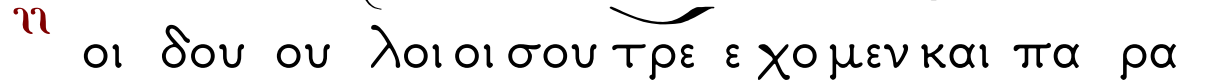
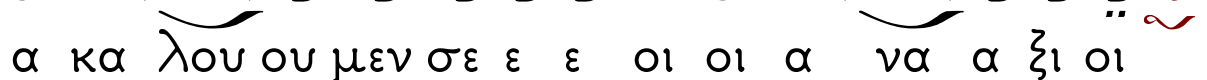
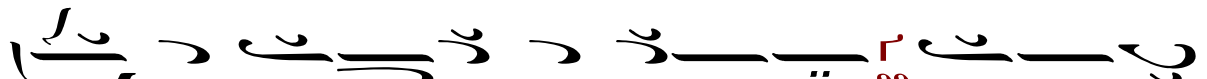
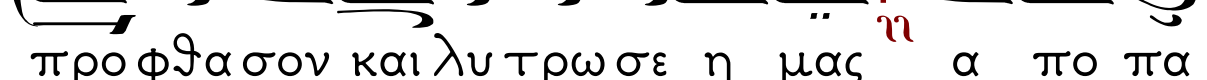
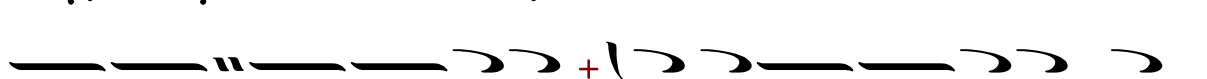
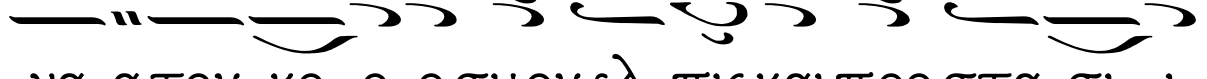
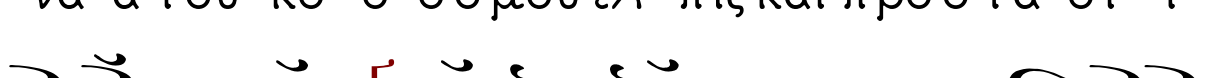
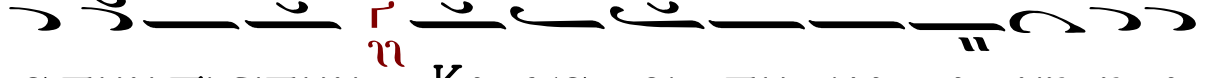

αι ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

      +
Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

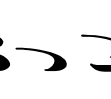
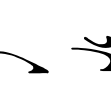
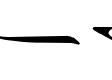
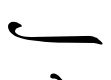
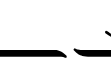
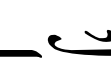
Ἦχος Βαρύς Ζω ^λ
 υε Πά να γι ι α Δε

 εσποινα υ πο την σκε ε επην σου παντες

 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι

 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα

 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον

 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα

 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε εσποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

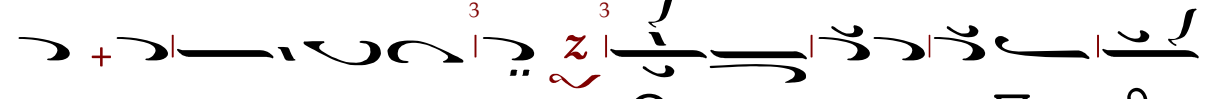
Ὡε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
 μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

 σποι να του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα

 σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

 την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

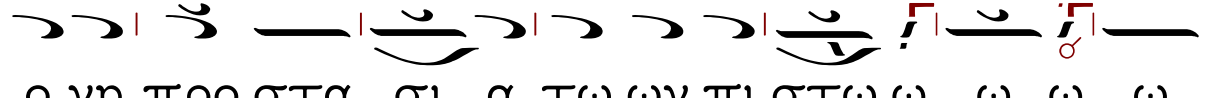
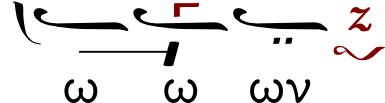
Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.